

Schengen zkrachoval

- CZ24 News | 30. září 2022

EU: V lucemburském městečku Schengen stojí v malém parčíku tři železné dvojpylony s krásnými pěticípými hvězdami. Vhodnější monument dohody o světlých zítřcích si nelze představit.

Před přijetím schengenské dohody byly hranice mezi západoevropskými zeměmi víceméně formalitou. Stačilo přibrzdit u budky a celníkům zamávat z okýnka pasem. Někdy ani to ne. A výjimečně člověka zastavili, asi aby si ukrátili dlouhou chvíli. Přesto se zdála být dohoda o společném „schengenském“ prostoru pokrokem. Budky zmizely a pas může zůstat v kapse.

Spíš to ale je jen drobná technikálie, mnohem důležitější je vzájemný bezvízový styk. Schengen znamenal něco jiného. Naprostou rezignaci suverénních členských států na jakoukoli kontrolu svého území. Kontrolu, která se nemusí zneužívat, ba dokonce ani příliš často užívat. Ale má být k dispozici pro případ potřeby, protože mít kontrolu nad svým územím je jedním z podstatných znaků suverenity.

Na co suverenita zrovna v takovéhle věci, říkali si mnozí, kteří se při podpisu dohody plácali po rameni. Pryč s hranicemi, jásaly země k schengenskému prostoru nově přistouplí, včetně nás. Všichni ale zapomínali na jednu podstatnou věc. Aby se mohly fakticky „zrušit“ vzájemné hranice uvnitř, musí se zabezpečit ty vnější.

K tomu my nemáme žádný nástroj. Spolu s právě Lucemburskem jsme jedinou zemí, která žádnou vnější hranici s „neschengenským“ zbytkem světane má. Naši policisté sice pomáhají chránit makedonskou hranici, ale žertovné je, že tam hlídají, aby prostor Schengenu a Evropské unie naopak nemohl nikdo opustit. Oni nehlídají, aby nikdo nemohl sem, ale aby nemohl pryč. Z „našeho“ Řecka do neunijní a neschengenské Makedonie. Inu, život někdy tropí žerty.

Ale zpět k té vnější hranici. Ta je průchozí jak promenáda. Bez dokladů sem byly neziskovými „cestovkami“ přepraveny miliony migrantů z exotických krajů, aby si mohli užívat skvělý sociální systém unijních zemí. Děravá vnější hranice už na počátku migrační krize před sedmi lety ale vyvolala otázku, zda jsme to s tím otevíráním, soudruzi, nějak trochu nepřešvihli. Přešvihli. Pokud není vůle a ani schopnost hlídat vnější hranice, musí převzít kontrolu nad svým územím zpět členské země. A to se nyní děje. I na česko-slovenské hranici. Schengen tím vlastně zemřel.

Když přijímali Slovensko do EU a do schengenského prostoru, šikanoval Slováky Brusel prověrkami, jestli mají pořádně zabezpečenu svou stokilometrovou hranici s Ukrajinou. Úsměvné, když tisíce kilometrů vnějších hranic nejenže skoro nikdo nehlídá, ale naopak organizuje přes ni hromadné přechody. Stačí se nalodit do gumového člunu, odrazit od lybijského břehu, a už vás loví převaděči. Za normálních okolností by byla tahle jejich agentura trestnou činností, ale tihle převaděči jsou spíše oslavováni jako hrdinové, viz pašerácká kapitánka italské lodě.

Na turecké hranici čeká tři až pět milionů natěšených Asiatů a Afričanů, bažících po německé, nizozemské, švédské a vůbec unijní sociální podpoře. Za těchto okolností není jiná možnost, než si vzít ochranu našich hranic zpět do svých rukou.

Včera se na hranici se Slovenskem i střílelo. Nikomu se nic nestalo. Jen byl zastřelen Schengen. Však ho není škoda.

AUTOR: Ladislav Jakl

[ZDROJ](#)